

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף קי"ג ע"ב

תקונא שתין ותשעה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קי"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

מקץ זמנים וגומר, פתח רבי שמעון ואמר מאי מקץ זמנים, אלא מההוא אתר דעתידי למימר ביה (שם ו יג) קץ כל בשר בא לפני, (איוב כח ג) קץ שם לחשך, ותרגם יונתן בן עוזיאל קץ כל בשר, חבילו דכל בשרא, מלאכי חבלה, חמא דעתידין למיפק מניה מחבלים כרמים, דאינון ישראל דאתמר בהון (ישעיה ה ז) כי כרם יהו"ה צבאו"ת בית ישראל, בגין כך ואל קין ואל מנחתו לא שעה, וחמא דעתידין למיפק מהכל כמה צדיקא, בגין דא וישע יהו"ה אל הכל ואל מנחתו.

תרגום לעברית

ויהי מקץ זמנים וגו', פתח רבי שמעון ואמר: מה זה מקץ זמנים? אלא מאותו מקום שעתיד לומר בו קץ כל בשר בא לפני, קץ שם לחשך, ותרגם יונתן בן עוזיאל, קץ כל בשר - המחבל של כל בשר, מלאכי חבלה. ראה שעתידים לצאת ממנו מחבלים כרמים, שהם ישראל, שנאמר בהם כי כרם יהו"ה צבאו"ת בית ישראל, בגלל כך ואל קין ואל מנחתו לא שעה, וראה שעתידים לצאת מהכל כמה צדיקים, בגלל זה וישע יהו"ה אל הכל ואל מנחתו.

וְהָא בְּשַׁעֲתָא דְּאִתְּלִיד קִין אֶתְמַר בֵּיה קִנִּיתִי אִישׁ אֶת יְהוֹ"ה, וְלֹא הָוָה הָכִי, מְשׁוּם דְּלֹא אֶתְבַּסְּמַת, וְחוּיָא תְּקִיפָא אֲטִיל בָּה זִוְהָמָא דְּדִינָא קִשְׂיָא, וּבְגִין דָּא לֹא הָוָה אֶתְבַּסְּמַת, וְכַד קִין מְסַטְרָא דְּנוֹקְבָא נָפֵק תְּקִיפָא קִשְׂיָא בְּדִינוֹי, כִּינּוּ דְּנָפֵק דָּא אֶתְחַלְשֵׁת אִיהִי וְאֶתְבַּסְּמַת, בְּתֵר דָּא וְאַפִּיקַת אַחֲרָא בְּסִימָא יִתִּיר, וְסָלִיק קְדָמָא דְּהָוָה תְּקִיף קִשְׂיָא עַל אַחֲרָא, דְּהָא כָּל דִּינִין אֶתְעָרוּ עִמֶּיהָ.

תרגום לעברית

וְהָרִי בְּשַׁעֲה שְׁנוּלִד קִין, נֶאֱמַר בּוֹ קִנִּיתִי אִישׁ אֶת יְהוֹ"ה, וְלֹא הָיָה כֵּה, מְשׁוּם שְׁלֹא הִתְבַּשְּׁמָה, וְהִנְחֵשׁ הַקֹּשֶׁה הִטִּיל בָּה זִוְהָמָה שֶׁל הַדִּין הַקֹּשֶׁה, וּמְשׁוּם זֶה לֹא הִתְבַּשְּׁמָה, וּכְשֶׁקִין מֵצֵד הַנִּקְבָּה יֵצֵא תְּקִיף קֹשֶׁה בְּדִינוֹ, כִּינּוּ שֶׁזֶה יֵצֵא, הִיא נִחְלָשָׁה וְנִתְבַּשְּׁמָה אַחֲרֵי זֶה, וְהוֹצִיָּאָה אַחֵר יוֹתֵר מִבְּשָׁם, וְעָלָה הָרֵאשׁוֹן שֶׁהָיָה תְּקִיף קֹשֶׁה עַל הָאֲחֵר, שֶׁהָרִי כָּל הַדִּינִים הִתְעוֹרְרוּ עִמּוֹ.

טקסט התיקונים

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב (בראשית ד ח) וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בְּשַׁדָּה, בְּשַׁדָּה דְּאֶשְׁתְּמוּדַע לְעִילָא, בְּשַׁדָּה דְּאֶקְרִי שְׁדָּה שֶׁל תְּפּוּחִים, וְנִצְחָא הָאִי דִּינָא לְאַחוּי מְשׁוּם דְּהָוָה קִשְׂיָא מְנִיָּה, וְאַכְפִּיָּיה וְאַטְמָרִיה תַּחֲוֹתוֹי, עַד דְּאֶתְעַר בְּהָאִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַעֲבְרִיה מִקְמִיָּה וְשִׁקְעִיה בְּנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּא, וְכִלְיִל לְאַחוּי בְּשִׁקְוָעָא דִּימָא רַבָּא דְּמַבְסָם דְּמַעִין עֲלָאִין.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה מַה כְּתוּב? וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בְּשַׁדָּה, בְּשַׁדָּה שְׁנוּדַע לְמַעְלָה, שֶׁנִּקְרָא שְׁדָּה שֶׁל תְּפּוּחִים, וְנִצְחָא הַדִּין הַזֶּה אֶת אַחֲיו, מְשׁוּם שֶׁהָיָה קֹשֶׁה מִמֶּנּוּ, וְהַכְנִיעַ אוֹתוֹ וְהִטְמִין אוֹתוֹ תַּחְתּוֹ, עַד שֶׁהִתְעוֹרֵר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִעֲבִירוּ מִלְּפָנָיו, וְשִׁקַּע אוֹתוֹ בְּנוֹקְבַת תַּהוֹם רַבָּה, וְכִלְל אֶת אַחֲיו בְּשִׁקְוָע שֶׁל הַיָּם הַגָּדוֹל שֶׁמִּבְשָׁם אֶת הַדְּמָעוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת.

ומנהון נחתין נשמתין לעלמא, אינש כפום ארחיה, ואף על גב דטמירין אינון, מתפשטין
דא כדא ואעבדו חד גופא, ומהאי גופא נחתין נשמתהון דרשיעיא תקיפי רוחא,
מתרויהון סלקא דעתך כחדא, לא אלא חד לסטרוי וחד לסטרוי, זכאין אינון צדיקיא,
דמשלפי נשמתהון מהאי גופא קדישא דאקרי אדם דכליל כלא, אתר דכתרין ועטרין
קדישין

ומהם יורדות הנשמות לעולם, איש כפי דרכו, ואף על גב שהם טמירים, מתפשטים זה
עם זה ונעשים גוף אחד, ומהגוף הזה יורדות נשמות של הרשעים עי הרוח, האם עולה
בדעתך משניהם יחד? לא, אלא אחד לצדו ואחד לצדו. אשרי הם הצדיקים ששולפים
נשמותיהם מהגוף הקדוש הזה שנקרא אדם, שכולל הכל, המקום שהכתרים והעטרות
הקדושות מתחברים שם בצרור האשכול.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.